

TEATRE
'Festen'

Al sopar de 'Celebració' es destapa la caixa dels trons

XAVIER BERTRAL

let i el conte cruel de Fanny i Alexander de Bergman. Referents que perfectament es podrien completar amb la venjança final d'Ulisses -els convidats atrapats per la servitud en una festa de sang- o les sagues burgeses de Theodor Fontane i Thomas Mann. Un text tan precís en la seva intenció i missatge com el quadre Saturn devorant els seus fills, de Goya. Si Cronos s'alimentava dels seus fills per mantenir intacte el seu poder suprem, Helge, el patriarca que ha reunit la seva família per celebrar el seu 60 aniversari, violava els seus per anul·lar-los, perquè no servien per a res més. Si Cronos va ser derrotat pel seu fill Zeus, a Celebració serà Christian, el fill gran, qui acabarà amb l'omnipotència del seu pare fent servir la paraula per dir la crua veritat. Una veritat amb la força devastadora dels mites ancestrals, implacable en la seva conquesta d'un ordre construït sobre un silenci repugnant. Galindo condueix aquesta gran tragèdia -transitada per l'humor de la paradoxa- per un muntatge que se situa en un delicat equilibri entre l'ordre del drama clàssic, amb apunts costumistes, i la ruptura que suposa integrar el públic en la dramaturgia i convertir-lo en interlocutor directe dels personatges.

Un equilibri emparat per una escenografia minimalista d'Alfons Flores -el buit neutre de l'esquema arquitectònic d'una caseta de conte que protegeix els personatges com l'esponjosa cel·la de crisi d'un frenopàtic. Un espectacle fluid sense ornaments innecessaris, essencial en els seus objectius, auster en el seu conjunt, tot i que generós en l'espai individual dels seus actors. Una direcció que recolza cada una de les interpretacions per aconseguir un repartiment harmoniós, quasi sense notes discordants. Només flaqueja la incomoditat de Daniel Klamburg, incapaç d'assumir del tot el desastre humà que representa el personatge de Michael, el fill petit. Però heus aquí, per recompondre l'equilibri, la dignitat estomacada d'una enorme Marta Angelat i el seu difícil rol d'Else, la mare i esposa. Paper de poques paraules però impressionant presència que assoleix la seva màxima expressió en aquesta gran actriu de rostre perdut i derrotat davant un croissant i un suc de taronja.

La festa del monstre

Juan Carlos Olivares

'CELEBRACIÓ', DE Thomas Vinterberg i Mogens Rukov. ADAPTACIÓ: Bo Hr. Hansen. DRAMATÚRGIA: Pablo Ley. DIRECCIÓ: Josep Galindo. ESCENOGRAFIA: Alfons Flores. VESTUARI: Míriam Compte. IL·LUMINACIÓ: Maria Domènech. INTÈRPRETS: Marta Angelat, Cristina Brondo, Roser Camí, Carles Canut, Eduardo González Santiesteban, Dani Klamburg, Jordi Llordella, Victòria Pagès, Jorge Peña, Mingo Ràfols, Boris Ruiz, Santi Sans, Lluís Villanueva, Roser Vilajossana. TEATRE ROMEA. FESTIVAL GREC'05. 28 DE JUNY.

El 1995, Lars von Trier i Thomas Vinterberg van rubricar el decàleg conegut com a Dogma 95. El primer producte d'aquest manifest de retorn a l'essencialitat cinematogràfica va ser Festen (Celebració), de Vinterberg. Un moviment l'impuls del qual va ser restituir al cinema la seva autenticitat. "El cinema no és il·lusió". Així acaba el Dogma la seva raó de ser. I sobre aquest sòlid manifest s'aguanta la versió teatral firmada per Bo Hr. Hansen. Una història sense trucs, que compta amb l'únic suport dramàtic d'una galeria de personatges tocats per la grandesa tràgica i un conflicte a l'altura dels arguments dels grans clàssics. Josep Galindo i Pablo Ley invoquen al programa de mà la modernitat de la tragèdia de Ham-

TEATRE
'Amor Fe Esperança'

Dansa de mort

Francesc Massip

'AMOR FE ESPERANÇA', D'Ödön von Horváth. TRADUCCIÓ: Feliu Formosa. INTÈRPRETS: Clara Segura, Jordi Banacolocha, Muntsa Alcañiz, Maria Ribera, Àngels Poch, Xavier Ripoll, Jordi Collet, etc. ESCENOGRAFIA: Estel Cristià i Max Glaenzel. DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ: Carlota Subirós. FESTIVAL GREC. MERCAT DE LES FLORS, 28 DE JUNY.

Amor Fe Esperança és una de les cèlebres peces populars de Horváth, autor poc conegut perquè en el seu moment va ser eclipsat per Brecht i perquè va morir als 37 anys a París, on havia arribat fugint del nazisme que havia impedit, precisament, l'estrena berlinesa d'aquesta obra. Peter Handke va reivindicar-lo als anys seixanta i en valorava els diàlegs trasbalsats dels seus personatges que mostren els salts i les contradiccions de la consciència com els de Shakespeare i Txékhov.

L'obra és una mirada crítica i incòmoda envers una societat obsedida pel control dels individus i el manteniment del sistema per molt injust que sigui. Una àmplia escenografia urbana evoca l'exterior d'un hospital amb un rètol gegant com si fos el seu nom i que reproduceix el beatífic títol Amor Fe Esperança. Un centre on disseccionen cadàvers envoltat de canals per on campen les carpes que el practicant dissector alimenta potser amb les sobres de la macabra serreria. Un enorme espai fred on neva sobre la gent que fa cua a la clínica i que, juntament amb la banda sonora, recrea el clima d'inquietant estranyesa que domina l'ambient. Carlota Subirós ha optat per un muntatge ambiciós i reverent, seguint al peu de la lletra les instruccions de l'autor, que afirmava que totes les seves obres eren tragèdies que només esdevenien còmiques per la seva humanitat. Una imponent Clara Segura interpreta amb aplom la noia sense papers en regla que es veu arrossegada en la voràgine de la legalitat vigent, assetjada per la policia i un entorn hostil, que no podrà evitar el recel d'un contradictori Jordi Banacolocha i el rebuig de l'amant que incorpora Jordi Collet. Un planter de bons actors (Àngels Poch, Maria Ribera, Muntsa Alcañiz i Xavier Ripoll) al servei d'una torbadora peça embolcallada en una posada en escena distant, que no acaba de fer esclatar la comicitat latent i que es ressent d'un ritme poc esponjós que no ajuda a fer nítid el desemmascament de les consciències que afecta els personatges.

Jordi Collet i Clara Segura

XAVIER BERTRAL

ACAMPADA JOVE 2005 10 ANYS

SANT CELONI 14, 15, 16 JULIOL, 17 PI DE LES TRES BRANQUES

20 ANYS CONSTRUÏNT INDEPENDÈNCIA!

JERC Jovent independentista

THE TOY DOLLS, OBRINT PAS, ROSENDO, SKA-P ISMAEL SERRANO, LLUÍS LLACH I FELIU VENTURA SKATALÀ... I MOLTS MÉS!

Abonament anticipat 50€ - Abonament a guixeta 55€ Abonament conjunt amb el Senglar Rock 80€
Preu entrades de dia: dijous 20€, divendres 25€, dissabte 25€

FLAIXBAC enderrock Catalunya Cultura AVUI 3

Telèfon d'informació: 93 310 79 80
www.acampadajove.com